

Č. 10.505.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: O instančním pořadu v disciplinárních věcech úředníků města Jihlavy za platnosti vl. nař. č. 174/28 Sb.

(Nález ze dne 26. dubna 1933 č. 7214.)

Věc: Julius S. v J. (adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) proti městskému zastupitelstvu v Jihlavě o disciplinární přečin.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Nálezem disc. komise města Jihlavy, vydaným po líčení, konaném dne 27. listopadu 1929 a schváleným městským zastupitelstvem dne 22. února 1930, uznán byl st-l, veterinární rada a správce tržního úřadu města J., vinným hrubými služebními přečiny (11 bodů), nekonáním a zanedbáváním povinností služebních, k nimž byl zavázán služební pragmatikou (§§ 21 a 25 ve spojení s §em 90) i služební instrukcí, jakož i jednáním, které se nesrovnává s jeho služebním postavením, nýbrž odporuje i ustanovením služební pragmatiky v §§ 25 a 27; st-l byl odsouzen ve smyslu § 89 č. 4 služební pragmatiky k trestu přeložení na trvalý odpočinek se snížením platu o 25% na dobu tří let. Nález ten byl doručen st-li dne 8. března 1930, a to bez poučení o opravných prostředcích s pouhým sdělením, že se st-li podle ustanovení odst. 2 § 112 měst. služ. pragmatiky zasílá rozsudek disc. komise, potvrzený měst. zastupitelstvem v sezení dne 22. února 1930.

Odvolání proti tomuto rozsudku dané na poštu dne 21. března 1930 a došlé měst. radě v Jihlavě dne 22. března 1930, bylo označeno: Městskému zastupitelstvu města J. pro Městskou radu v J., — a v jeho kontextu bylo uvedeno, že se st-l z rozsudku odvolává po rozumu § 115 služ. pragm. k městské radě města J.

Dne 31. března 1930 došlo měst. radě v J. další podání st-lovo z 29. března 1930, adresované městské radě v J. pro městské zastupitelstvo města J., jakožto oprava záhlaví podání z 21. března 1930, tohoto znění: »Záhlaví svého podání z 21. března 1930 opravuji tak, že bylo řízeno městské radě v J. pro městské zastupitelstvo města J. po rozumu služební pragmatiky. Jen omylen úřednice se stalo překlepnutí.«

Podáním z 28. dubna 1930 ohradil se st-l u měst. rady v J. proti tomu, že mu byla učiněna srážka 25% s výslužného dne 1. dubna 1930 vyplaceného, uváděje, že to jest v rozporu s §em 77 odst. 1 vl. nař. č. 8/28, načež mu bylo dne 26. května 1930 doručeno rozhodnutí, že této žádosti nelze vyhověti, poněvadž rozhodnutí měst. zastupitelstva o st-lovu pensionování z disc. důvodů jest podle platné služební pragmatiky konečné a nepodléhá dalšímu instančnímu přezkoumání, a že ani případná stížnost k nss nemá přímo ze zákona odkladacího účinku.

Odvolání ze 3. června 1930 proti tomuto rozhodnutí podané zamítlo měst. zastupitelstvo v sezení konaném dne 10. července 1930, a stížnost do tohoto zamítnutí podanou odmítl nss z důvodu, že nejde o rozhodnutí konečné, usnesením ze 14. září 1931 č. 13.621/30.

Nař. rozhodnutím usneslo se měst. zastupitelstvo v J., aby odvolání st-lovo z 21. března 1930 bylo zamítnuto jako nepřipustné, poněvadž se nelze odvolati z rozhodnutí měst. zastupitelstva k městské radě, a dále z důvodů městskou radou v zasedání z 25. března 1930 udaných a schválených, a aby byl zároveň zamítnut i dodatek ke stížnosti, poněvadž byl podán opožděně, a bylo doloženo, že disc. komise, která jediné by mohla přezkoušeti podané námitky, neučinila žádného nového návrhu.

O tomto rozhodnutí byl st-li vydán výměr ze 13. září 1930 tohoto znění: O Vašem odvolání, podaném dne 21. března 1930 na městskou radu v Jihlavě proti disc. nálezu, jímž Jste byl ve smyslu § 89 služ. pragmatiky usnesením měst. zastupitelstva z 22. února 1930 dán na trvalý odpočinek se snížením platu o 25% na dobu tří let, kteréžto odvolání Jste pak dodatkem z 29. března 1930 adresoval na měst. zastupitelstvo, usneslo se toto v sezení konaném dne 10. července 1930 takto: Odvolání se zamítá jednak jako nepřipustné, jednak jako neodůvodněné. Disc. komise provedla ve smyslu služební pragmatiky pro úředníky města Jihlavy disc. řízení a vydala nález, který byl měst. zastupitelstvem plně potvrzen, a na základě něho Jste byl usnesením měst. zastupitelstva z 22. února 1930 podle § 89 služ. pragmatiky odsouzen ke shora zmíněnému trestu. Tento odsuzující výrok byl vynesena měst. zastupitelstvem jako první a poslední instancí a nemůže tudíž o odvolání proti němu zase tože zastupitelstvo — tím méně pak ovšem městská rada — rozhodovati jako stolice odvolací, nehledě ani k tomu, že služební pragmatika nezná v tomto případě vůbec dalšího odvolání, takže rozhodnutí měst. zastupitelstva dlužno považovati zároveň za konečné. Bylo proto odvolání již z tohoto důvodu a limine zamítnouti. V dalším pak odůvodnění nař. rozhodnutí vyvráceny byly vývody odvolání týkající se merita věci.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, uvažoval nss takto:

Nař. rozhodnutí tak, jako bylo protokolováno, i jak bylo vyhotoveno, nezanechává pochybnosti o tom, že jím bylo odvolání st-lovo z 21. března 1930 i s dodatkem, podané z nálezu disc. komise, schváleného měst. zastupitelstvem dne 22. února 1930, odmítnuto jako nepřipustné.

Nss již s ohledem na svoji vlastní příslušnost, k níž ve smyslu § 4 zákona o ss dlužno hleděti z úřední povinnosti, musil nejprve zkoumati, je-li nař. rozhodnutí konečným ve smyslu § 5 zákona o ss, a tu dospěl k odpovědi záporné.

Cit. disc. nález byl vydán již za účinnosti § 3 vl. nař. z 27. října 1928 č. 174 Sb., vydaného na základě zmocnění daného zák. č. 125/27; podle tohoto nař. bylo město Jihlava ode dne 1. prosince 1928 podrobena všeobecně platnému obecnímu zřízení, a bylo připojeno k obvodu okresního úřadu v Jihlavě, při čemž současně pozbyla platnosti zvláštní ustanovení, která platila pro město J., z toho důvodu, že se do té doby řídila zvláštním statutem; zároveň cit. § 3 výslovně stanovil, že město podléhá nadále předpisům všeobecně pro obce platícím.

Platí proto pro město J. ode dne 1. prosince 1928 jednak § 16 zák. z 29. května 1908 č. 35 z. z. čes. ve znění zák. č. 443/19 o přípustnosti odvolání z disc. nálezů, jakož i předpisy obecního zřízení, podle nichž ve věcech, jež nejsou státem na obec přeneseny, náleží rozhodovati o odvoláních, podaných z usnesení obecního zastupitelstva (za účinnosti zák. č. 125/27) úřadu okresnímu, jakož i odstavec 5 § 1 zák. z 21. července

1914 č. 55 z. z. mor., doplňujícího mor. obecní zřízení, který stanoví, že otázky, zdali jest opravný prostředek přípustný, a byl-li včas podán, nemohou rozhodovati úřady, proti jejichž rozhodnutí neb opatření jest opravný prostředek namířen.

Poněvadž disc. řízení proti měst. úředníkům nenáleží v obor přenesené působnosti obce, nebylo měst. zastupitelstvo vůbec povoláno rozhodovati o podáních st-lových z 21. března 1930 a z 29. března 1930 ať ve věci samé či co do otázky jejich přípustnosti.

Na tom nic nemění okolnost, že st-l své odvolání adresoval měst. zastupitelstvu, pokud se týče měst. radě, neboť tímto adresováním pouze označil místo příslušné k přijetí podaného odvolání v souhlase s předpisem § 2 zák. z 21. července 1914 č. 55 z. z. mor., a bylo věcí měst. rady, pokud se týče měst. zastupitelstva, aby odvolání z moci úřední předložily úřadu povolanému k rozhodnutí (Srovn. nál. Boh. A 1085/21).

Z uvedeného však plyne pro přítomný případ dále, že ani nař. rozhodnutí, odmítající odvolání st-lovo, nebylo rozhodnutím konečným, a jest tedy stížnost proti němu k nss podaná vlastně nepřipustna podle § 5 zák. o ss. Leč nss nemohl stížnost odmítnouti pro nepřipustnost proto, že odůvodnění nař. rozhodnutí bylo způsobilé vzbuditi u st-le dojem, že v tomto řízení jest měst. zastupitelstvo poslední instancí správní, a že tedy i toto rozhodnutí dlužno pokládati za konečné. Nedostatek výslovného poučení o přípustnosti opravného prostředku nutno proto kvalifikovati jako podstatnou vadnost řízení.

Č. 10.506.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní: Může zemský úřad v cestě instanční zrušiti usnesení obecního zastupitelstva přiznávající obecním strážníkům stejné výhodnější počítání služební doby, jaké je přiznáno členům státních sborů policejních?

(Nález ze dne 26. dubna 1933 č. 7352.)

V ě c: Městská obec Č. (adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o zvýšený zápočet služebních let pro výměru pense obecním strážníkům.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v Č. usneslo se ve schůzi, konané dne 14. června 1928, po návrhu osobního odboru, aby příslušníkům městské stráže bylo za jeden služební rok počítáno 16 měsíců pro pensi a aby úprava jejich hodnotí se stala podle vzoru policie státní. Z tohoto usnesení podali odvolání voliči a poplatníci Ferd. T. a Emil R., jež osk v Č. rozhodnutím z 20. listopadu 1928 zamítla jako bezdůvodné.

Emil R. podal další odvolání, kterému zem. úřad v Praze výměrem ze 6. září 1930 vyhověl a zrušil pro nezákonnost rozhodnutí osk v Č. a usnesení obecního zastupitelstva v Č. V důvodech uvedeno, že usnesením ze 14. června 1928 zamýšlelo obecní zastupitelstvo poskytnouti z volného svého rozhodnutí obecním strážníkům právní nárok na výhodnější započítání služební doby pro výměru pense, aniž bylo po právu